

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 36P/121/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125205923
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Binekova
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125205923.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Binekovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú A. B., narodenú XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpenú v konaní opatrovníkom obcou Rožkovany, dieťa rodičov: matky C. D., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX a otca F. B., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, na návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F. o zrušení výchovného opatrenia, t a k t o

rozhodol:

I. výchovné opatrenie uložené výrokom VII. rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 30P/14/2024-69 zo dňa 02.12.2024 zrušuje,

II. žiaden z účastníkov konania n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 24.07.2025 bol súdu doručený návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov (ďalej ako „navrhovateľ“) na zrušenie výchovného opatrenia – povinnosti matky a maloletej A. podrobiť sa sociálnemu alebo inému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Prešov.

Podaný návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že matke a maloletej bolo rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 30P/14/2024 z 02.12.2024 uložené ex offo výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine – podrobenie sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Prešov, so sídlom Požiarnická 3, Prešov. Matka s maloletou sa odborného poradenstva zúčastňovali od februára 2025. Na základe záverečnej správy z 28.05.2025 podanej psychológom Centra pre deti a rodiny Prešov, ktorý matke a maloletej podával odborné poradenstvo, je zrejmé, že v rodine nenastal posun, čo sa týka komunikácie a obnovenia kontaktu maloletej s matkou. Vzhľadom k veku maloletej je ťažké nejakým spôsobom iniciovať kontakt matky s maloletou. Aj na základe odporúčania psychológa je zjavné, že celá táto situácia v rodine potrebuje svoj čas.

2. S návrhom navrhovateľa rodičia súhlasili. Matka poukázala na to, že napriek jej snahe spolupracovať so psychológom a jej riadnej účasti otec ako preferujúci rodič opakovane odmietal spoluprácu. Vyjadrila sa, že práve odmietavý postoj otca k nej a absencia aktívneho prístupu znemožnili naplnenie účelu výchovného opatrenia. Preto sa domnievala, že ďalšie pokračovanie opatrenia by bolo neúčelné.

3. Súdom ustanovený procesný opatrovník maloletej proti návrhu navrhovateľa nemal námietky.

4. Vo veci súd vykonal na pojednávaní dokazovanie listinnými dôkazmi (t. j. záverečnou správou z výkonu opatrení vystavenou Centrom pre deti a rodiny, F. X, F. z 28.05.2025 a rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 30P/14/2024-69 z 02.12.2024).

5. VII. výrokem rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 30P/14/2024-69 z 02.12.2024 bolo matke a maloletej A. uložené výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine - povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu v G. F. H. I. E. F., F. XXXX/X, F., s cieľom zlepšiť a reštartovať vzťah matky a dcéry. Tento výrok rozsudku nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.01.2025.

6. Podľa záverečnej správy z výkonu opatrení vypracovanej J. K. K., psychologičkou Centra pre deti a rodiny, F. X, F., z 28.05.2025, s rodinou bolo uskutočnených celkom 11 stretnutí, pričom došlo k jednému stretnutiu s otcom a matkou, k 6 individuálnym stretnutiam s matkou, k 2 individuálnym stretnutiam s otcom, k jednému individuálnemu stretnutiu s maloletou A. a k jednému spoločnému stretnutiu s matkou a s maloletou. Matka bola vedená k udržiavaniu pravidelného prejavovania záujmu voči dcére, v súvislosti s čím jej bola zvedomovaná aj dôležitosť predvídateľnosti jej správania voči maloletej, ako jeden z faktorov budovania istoty vo vzťahu. Matka bola počas spolupráce súčinná, vnímala svoje direktívnejšie vystupovanie, a to, že pod vplyvom emócií je pre ňu náročnejšie komunikovať obsahovo opodstatnené názory vhodným spôsobom. Otec deklaroval potrebu matky vo výchove dcéry, súčasne však vníma narušený vzťah medzi matkou a dcérou. Obaja rodičia popisovali dysfunkčnosť ich partnerského vzťahu už v období raného detstva maloletej. Vzhľadom na to, že dcéra evidentne vníma otca ako preferovaného rodiča, môže nevedome preberať aj jeho postoje voči matke. Odmietanie matky otcom môže korelovať s odmietaním matky u dcéry. Otec vyjadril odmietavý postoj k interakcii s matkou. Spolupráca s rodinou bola hodnotená psychologičkou centra kladne v oblasti dodržiavania termínov a celkovej komunikácie. Došlo len k jednej interakcii dcéry s matkou, pričom prítomnosť dcéry počas ďalšej spolupráce nebola vnímaná ako nevyhnutná, nakoľko maloletá pomenovala oblasti, na ktorých bolo možné s matkou pracovať bez jej prítomnosti. Dcérin odmietavý postoj bolo potrebné rešpektovať, keďže nie je žiaduce ju vystavovať zaťažujúcim situáciám. Oboj rodičom bola zvedomená potreba ich spolupráce s cieľom nápravy komunikácie, s čím matka súhlasila, no otec vyjadril nesúhlas, a matka na to následne ukončila ďalšiu individuálnu spoluprácu. Pôsobenie otca na dcéru nie je zanedbateľné a ak medzi rodičmi pretrváva silný konflikt nie je možné efektívne pracovať na náprave vzťahu matka – maloletá.

7. Podľa § 37 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

- a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,
- b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené,
- c) uloží maloletému dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývin; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce,
- d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

8. Podľa § 37 ods. 8 prvej vety Zákona o rodine súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia.

9. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rozsudkom uložené výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti matky a maloletej A. podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Prešov nesplnilo účel, k náprave vzťahu medzi matkou a dcérou nedošlo. Podľa psychologičky Centra pre deti a rodiny Prešov je však potrebné odmietavý postoj maloletej A. k matke rešpektovať, nakoľko nie je žiaduce ju vystavovať ďalším záťažovým situáciám. Akékoľvek vynucovanie kontaktu, napriek odmietavému postoj sedemnásťročnej maloletej A., by napokon mohlo pôsobiť kontraproduktívne, a to práve z dôvodu, že by mohlo ešte prehĺbiť narušený vzťah medzi matkou a ňou.

10. S poukazom na dokazovaním zistený skutočný stav vecí súd vyhovel návrhu navrhovateľa na zrušenie výchovného opatrenia, ktoré nesplnilo svoj účel.

11. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

13. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko si náhradu trov konania účastníci ani neuplatnili.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov. /§ 355 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej ako „CSP“) v spojení s § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej ako „CMP“)/

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka a čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), musí byť podpísané a uvedená spisová značka konania. (§ 127 a § 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolanie. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. (62 ods. 1 CMP)

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 ods. 2 CMP)